

Faceți stat maghiar ori turcesc, cu, s'au fără vot
universal, tot un drac, dați însă naționalităților batăr
atâta, cât absolutismul lui Bach le-a dat!

Scandalografescu.

Supărarea Moralistului predicător.

„Moralist“, un nume hierarchic de origine gr.-cat., întocma ca și numele „Berbece“ de origine gr.-or. exprimă însușirea unui individ nici învățat, nici prost, ci numai tulburat la cap.

Un Moralist absolvent al neștiințelor teologice prescrie pentru parohii, în cari popa n'are ce mânca, și parochienii lui trăiesc din răbdări, denumit în comuna de Altădată de preot, a ținut în ziua Sfintei cruci din estan o predică despre post.

Când și-a isprăvit predica, afară de crâznic și cantor nime nu mai erà în biserică.

În Dumineca următoare popa a cununat o păreche de poporeni, și chiebat la ospățul, la care aproape toți parochenii sei au luat parte, și-a ținut de datorința sa pastorală a învinui pe cei de față pentru că, când el în ziua Sfintei Cruci a ținut predica despre post, afară de crâznic și cantor toți s'au depărtat din biserică.

Asta — a zis popa — e un trist semn al lipsei de pocăință. Dumniavoastră nu mai voiți a ținea la dați-nile strămoșești, și să postiți posturile, pe cari sunteți botezați.

„Nu e așa domnule părinte — i-a răspuns un țaran mai guraliv! Noi în satul acesta, prin lipsa aproape a tot ce în alte sate oamenii au de mâncare, și-n dulce postim. Iar dacă domnia-ta vrei să ne pocăești prin predici, atunci predică-ne de dulce, nu de post!

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 6 cor., pe $\frac{1}{2}$ an 3 cor., pentru România pe an 7 lei, pe $\frac{1}{2}$ an 3-50 lei. Inserțiuni: De un șir petiț 12 fl. Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu (Nagyszeben).

Vorbe și vorbării calicește tălmăcite.

Absolutism: A opta taină, prin care popoarălor se dă absoluțiunea de toate drepturile constituționale!

Alianța: Cîntoyărășirea fricoșilor, itcari n'au de unde risca mai mult decât o păreche de ismene!

Anectarea: Basarabizarea blamajului ruso-strategic dela Plevna!

Activitatea: Fata cea mai mare a „Telegrafului Român“ născută în concubinată cu cocoana Prostia!

Archimandrit: Episcopie vacantă!

Acționar: Hoț și defraudant al proprii sale averi, dacă nu posedă alte acțiuni decât dela Concordia din Sibiiu!

Abderiți: Membrii comisiunii tipografiei archidieceesane din Sibiiu!

Adulteriu: Călătoria celor căsătoriți cu tren separat!

Agio: Fuiorul popii!

Alcohol: Împărăția ceriurilor pentru cei săraci cu duchul!

Alodiu: O vacă, al cărei lapte membrii deregătorii comunale pentru binele comunii îl mănâncă!

Măestru-cârpaciul Hampu.

Humorescă.

Lângă biserica săsăscă din Bălcaciu, într'o casă părăsită, cârpea meșterul-cârpaciul Hampu la cioboate, și cânta de foame de răsuna ulița.

Munca curgea părau sub mânilor lui dibace. Când nu împungea cu sula, și nu trăgea ața cu două ace în dreapta și-n stânga prin talpă de huruiă ca fieiertatul tranvaiu electric din Sibiiu, bătea cu ciocanul în calapod ca la dârste. Era plăcere să de uiți la el cum lucra.

Hampu se numea pe sine măestru ciobotar, deși în toată viața lui n'a făcut cioboată nouă.

Măestria a învățat-o dela tatăso, care, până-când nu l'au întins în cort pe scândura lată, tot la cioboate săsăști a cârpit în comuna Bălcaciu.

Luat cătănaș, Hampu, într'atâta s'a dezvoltat în măestria cârpitului mai mult decât tatăso, încât el a învățat a cârpi și cipici cătănești, și-n bătălia dela Königrätz alungat de Pruși a fugit cătră Viena cu atâta iuțală, încât eră gata să-și dea sufletul pentru mântuirea Austrii.

Întors acasă din cătănie, a moștenit dela tatăso un scaun cu trei picioare, un ciocan, un calapod universal, care la toate cismele săsăști se lovea, două sule, și pechiul recerut la măestria de cârpaciul.

Dela natură înzestrat cu-n naturel vesel, Hampu a continuat în Bălcaciu măestria tatăso, s'a însurat și trăia lume albă. Din ce n'avea să dejuneze îi rămânea destul ca să poată răbda de prânz, iar de cină, acompaniat de nevastăsa, înghițea gol, și odată fără pâne, apoi, ca să nu se culce cu stomachul plin, cânta până ce-l apuca somnul. A doua zi continua cu plăcerile zilei trecute.

Într'o zi, tocma după ce Hampu, în absența nevastei sale, răbdase de prânz, și se chinuia cu tragerea unor

tureci de cioboată preste calapod, vecinso Honț Opin-cașul îi întră în odaie c'o față posomorâtă ca a coconului Sfeclescu când nevastăsa îl pune pe boane de cucuruz în genunchi, îl întinde de urechi, și nu-i dă voe nici să plângă necum să scoată vorbă din gură.

— Da ce te aduce la noi jupâne Honț — îl întreabă Hampu — c'o față călbejâtă ca a activiștilor la alegerea dela Nădlac?

— O tristă întâmplare vecine!

— Ce fel?

— Jupuneasa meu murit!

— Flori în căciulă vecine! . . . . ai scăpat de dracul . . . au doar nu te-ai săturat în cinci ani s'o păzești lângă pat în boala ei necurabilă . . . mulțamește lui Dumnezeu, că pleacă cătră ceealaltă lume cu scânduri!

— Noa că io nu plâng după iel. Tu va fi auzit, că io moritat după el pentru averea lui, și el fogoduit, că face testament, și tot lasă la mine . . . acum murit, și testament nu focut la mine . . . averea lui duce la neamuri, io romunye gol nap, ca acționarii la voi, când murit nevasta la ei, care numit Concordia!

— Dar mai știe cineva, că jupâneasa a murit?

— Nu! . . . la casă n'are io pe nime, și la alta nu spus, numa la tine . . . io luat bani ce fost la el, da casa, moșie mare, vite și tot merge la neam, că el nu focut testament, și asta suparat la mine de io moare de su-porare!

— Las pe mine jupâne Honț, că-ți fac eu testa-ment!

— Cum? . . . poate tu sculă pe el din mort să face testament la mine?

— Asta chiar s'o pot n'aș face, că nu vreau să-ți amărăsc viața!

— Apoi cum?

— Țâne-ți pupăza, și ascultă ce eu îți spun: Las până înnoptează, apoi te dă la judele, și-i spune, că jupâneasa zace greu bolnavă, și voind să facă testament, să vie cu notariul și martorii receruți la ea.

— Äm Gottes wällen! . . . asta nu fac vecine, ce ghindești? . . .

— Lasămă să-ți spun nu-mi tot cionta vorba! . . . Într'aceea, pân-ce judele cu notarul și martorii vin, noi luom pe jupaneasa din pat ș'o ducem în cămară. Eu mă îmbrac în hainele jupânesii și mă pun în patul, în care ea — cum tot satul știe — a zăcut, și-ți fac un testament de știu că-i fi mulțămit! . . .

— Ach Jezes Kristes! . . . asta frică la mine! . . .

— Neci grijă jupâne Honț! . . . asta-i treaba mea! . . .

Șuvăind din cap, Honț, tare îngrijat, s'a învoit în sfârșit cu planul lui Hampu, și toate după planul lui s'au pregătit.

Jupâneasa răposată s'a transportat în cămară. Hampu și-a ras barbă și mustațe, s'a uns pe obraz cu făină de cucuruz mestecată cu cenușă, s'a îmbrăcat în niște bulendre d'ale jupânesei raposate, și-a tras căița ei pe cap, c'o năframă s'a legat preste frunte, s'a pus în patul jupâneșii, și a început a se vaetă și a grăi, de Honț credeă, că aude pe nevastăsa.

Hampu aveà darul de a imită vocea ori-cărui om, pe care l'a auzit oare-cândva vorbind, și zicând: „Goang Honț und rof dē Richter dat ech dēt Testament mochen“, Honț ar fi fost în stare să joare în pelea goală, că nevasta lui îl mână după judele comunal, ca să vie să facă testamentul!

Honț se duce după judele comunal. Acesta vine îndată cu notarul și cu mărturiile recerute, întră în odaia, în care bolnava zăcea, toți se așază la masă, notarul își

pune uneltele-n rând, iar judele întreabă pe Trenchena lui Honț: Trenchen, cum vrei să faci testamentul?

Hampu, vătându-se și vorbind greu, dar la-nțeleș în limba săsască, de toți cei de față, și ori-cine altul, care cunoștea pe Trenchena ar fi jurat, că ea vorbește, a răspuns: Eu toată averea mea mișcătoare și nemișcătoare o testez bărbatului meu Honț, pe acesta însă îl îndatorez să dea grădina din capul satului dinpreună cu locul cel mare de arat din vecinătatea grădinei, și o bivolă fătată cu vițal cu tot țiganului Hampu, ce șăde în casa vecină, care adeseori m'a cercetat în boala mea, și ca un bun vecin, în absența bărbatului mia adus apă și mi a stâmpărat setea — esta-i testamentul meu!

Estmod testamentul s'a făcut în scris, Trenchena a pus degetul pe cruce, martorii au întărit prin subscriere, iar judele cu toți cei de lipsă la facerea testamentului s'au depărtat.

Hampu s'a dat jos din pat, s'a îmbrăcat în hainele proprii, apoi cu ajutorul lui Honț au adus pe răposata din cămară, și o-au pus în patul ei obicinuit.

Pe Honț, văzânduși nevasta moartă, l'a apucat frica, și a căzut în histericale.

Într'aceea număroasele neamuri ale răposatei au umplut odaia, și au început a plânge.

Hampu luânduși seara bună s'a dus acasă.

În ziua următoare toate clopotele din turnul Sasilor vesteau doios, că oare-cine a răposat.

Acest oare-cine era Trenchena lui Honț Opincarul. A triia zi pe Trenchena o au îngropat!

Judecătorii întărind testamentul Trencheni, neamurile ei au rămas cu buzele umflate. Honț a primit întreagă averea afară de grădina și locul cel mare din capul satului dinpreună cu o bivolă fătată cu vițal cu tot, pe cari Hampu le-a primit prin decret de moștenire.

Când Hampu a primit bivolă cu vișalul a zis cătră Honț: Ce crezi jupâne, bine am făcut testamentul?

— Bine răspunse Honț, dar tu mișălule ți-ai ținut ție grădina și locul cel mare din capul satului . . . nu putei tu fi mulțămit c'o bivolă fătată cu vișal cu tot?

— Nu jupâne Honț, eu am trebuit să primesc ce mi-a testat Trenchena!

În loc de purcel un porc!

Nevasta unui țăran a strigat cătră bărbat: Nicodine!

— Ce?

— Porcii demult au venit în sat, dar purcelul nostru nu. Ala sigur s'a pierdut. Dute și-l caută!

Nicodin pleacă, caută, dar nu află purcelul.

Desperat, Nicodin se bagă-n cărciumă, bea, și noapte târziu se întoarce porc acasă!

La gara de Nord în București.

— Vi și tu la București Nicolae?

— Eu nu viu . . . foamea mă aduce!

— Ce mai este pela noi în sat?

— Rău!

— Cum așa?

— Vitele mor de boală!

— Norocul teu c'ai plecat din sat?

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina-dina-da!

Marcule bogatule
Mare diplomatule
Ai jucat frumos la țeară
Pe cei vrednici de ocară,
Socotesc că ar fi bine
Să joci acasă la tine
Pe domnii conducători
De cultură purtători

Cât numiți cât fără nume
Colo la Asociațiune
Președinți și secretari
Cunoscuți de oameni mari
Să fie ca ceialalți
Și Domnialor jucați.
Puiule tu bine știi
Că avurăm în Sibii

Adunări zise pompoase
 Sărbări scumpe veseloase
 Așa ciorobor de mult
 Sibiul n'a mai văzut,
 La care pe întrecute
 Fostau domni și doamne
 Din libera Românie [multe.
 Au venit peste o mie
 Ungureni și Bănățeni
 Macedoni, Bucovineni
 Ardelenii mic și mare
 Au alergat la sărbare
 Acolo se isprăvească
 Altar muzei se sfințească,
 Ca lumea toată se știe
 Că Românul vrea să fie
 Vultur șoim puiu de Roman
 Cum l'a răsădit Traian,
 În cultură în știință
 El merge la biruință.
 Acestea dragă fertate
 Sunt tot lucruri laudate
 Dar e lucru cu bănat
 Că publicul adunat
 Au fost mult scandalizat
 De ceea ce so-ntâmplat,
 Și s'au dus nemulțămīt
 Căci prea slab a fost primit
 De Don Diaconovici
 Și de ceilalți complici.
 Pe ăstia Mărcuț pe rând
 Învârteștei chiuind
 Și le spune apăsāt
 Că tare rău s'au purtat

Ceata arangerilor
 Pe seama oaspeților.
 Comitetul de primire
 Nu se găsea nicăire
 Mulți oaspeți nici cu rugare
 N'au primit bilet de-ntrare
 Tot ordul lui Diacon
 A fost turnul Babilon,
 Așa și la adunări
 La menaj la-ncvarterări
 Mulți oaspeți s'au îndignat
 Acasă s'au reîntornat,
 Eară cei ce au rămas
 Au avut un alt popaz.
 Ce au stricat Sibienii
 Au mulcomit Seliștenii
 Dumnezeu le respălătească
 Primirea lor cea frățească.
 Doctor Diaconovici
 Remână între pitici
 Astăzi lumea îl cunoaște
 Bun de secretariu la broaște,
 Cei în comitet numiți
 Ar fi bini la cap ciupiți
 Că-și mâncară omenia
 Lenevinduși datoria
 Și se duc pe drum greșit
 Chiar de când s'au pomenit.
 Scopul nostru e curat
 „Poporul de cultivat“
 Eară ei lucră întors
 Nu pentru clasa de jos
 Ci la cei inteliginți
 Vreau să le îndoape minți

Nu gândesc nu socotesc
 Când la Astra isprăvesc
 Cumcă bietul opincariu
 E cremene la amnariu
 Comitetul s'o lovească
 Scânteile sar în iască
 Asta s'aprinde dă fum
 Jaratic nui ca în drum.
 Spunele Marcule dragă
 Că nu fac lucru de treabă.
 Plugariul dorește „școală“
 Apoi „casă națională“,
 Antâie luminat capul
 Apoi „muzeu“ și „teatrul“.
 Luxul ce astăzi se face
 La cei mai mulți nu ne place
 Numai câțiva farisei
 Le fac toate cum vreau ei,
 La scopul final nu caută
 Acela rămâne baltă.
 Cozma știe a lucra
 Ca și cu Concordia,
 El zice: fie ce-o fi
 Va vedea cin' a trăi
 Toate să se prăpădească
 Pe mine mă preamărească.
 Mai sunt multe în vileag
 Fără rost — un nelcoșag,
 Pentru ce doi secretari
 Cu lefuri destul de mari?
 În loc de cărți populare
 Tot raporturi, protocoale
 Preamărind unul pe altul
 Și făcând pe îngânfatul.

A țăranului grea soarte
 O vezi când mergi pe la sate
 Dar o ști și Tordășan
 Muncitor din an în an
 Pentru clasa de mijloc
 Modest dar cu zel și foc.
 Când asta o vom avea
 Neamul nostru sus va sta.
 Poporul când va ceti
 În rău nu va rătăci,
 Atunci Diaconovice
 Putem cu fală a zice
 C'am lucrat cu-nțelepciune
 Pentru scumpa națiune.
 Avem preoțime cultă
 Oameni cu știință multă
 Deregători luminați
 Profesori și advocați
 Dar fundamentul la toate
 Sunt a țăranului gloate.
 Pentru el e de lucrat
 Să fie înaintat.
 Multe s'ar mai putea spune
 La cei din Asociațiune
 Că bine se socotească
 Prea tare nu se pripească
 Facă fapte de „Dăi Doamne“
 Nu caricături cu coarne,
 Că suntem încă departe
 Așa pe sus a ne bate.
 Tu Marcule n'ai citit
 Un lucru scârnăv urât
 În „Tiszántul“ din Orade
 Un bogoslov cum ști rade

Popa românesc Clintoc
 Grec-catolic dobitoc,
 Care-n Beznea păstorește
 Poporul își murdărește.
 Iezuitul blăstămat
 Face de rîs alui sat
 În colori întunecate
 Aruncă a lui păcate
 Vina păstoririi lui
 O-mpută poporului
 Pune vina tot pe miel
 Nu pe lupul cel mișel.
 Într'o foaie ungurescă,
 Inima în el plesnească,
 Dând cu tină-n românime
 Face haz la ungurime
 Cugetând că fapta lui
 Va plăcea ministrului
 Și ajutoriul de stat
 Doar va fi mai rădicat.
 Nu gîndești popă scrintite
 Că lucrî fără de minte
 Când poporeni-ți hulești
 „Neculți corupți“ îi numești,
 Oare nu cu a ta gură
 Ai se dai învățatură?
 Eară nu în foi streine
 Să faci neamul de rușine.
 La streini bine le place
 A ne numi dobitoace
 Și rîd în pumni de popor
 Dar rîd și de popa lor.
 La acestea n'ai gîndit
 Când în foaie ai bârfit

Tu Clintoc afurisit
 Pe popii orientali
 Iai descris ca pe tândali
 Cu vorbe insultătoare
 Iai hulit fără cruțare,
 Ești popă nesocotit
 Șifincar bun de hulit.
 Episcopul din Orade
 Așa credem, te va rade
 Chemându-te se dai samă
 Pentru faptați bădărană,
 Căci și pe al tău părinte
 Fost profesor mai nainte
 Colo-n Beiuș la gimnaz
 L'ai copleșit cu năcaz
 Intristat fără măsură
 Cum îți dai învățatură
 Pusă la vileag și dată
 În „Gazeta“ publicată
 Spunându-ți în astă carte
 Să te lapezi de păcate
 Se nu lovești a ta mamă
 Națiunea cea română,
 Și de nu-l vei asculta
 Toți cei buni te-or blăstăma.
 Numele tău se rămâie
 Clintoc fără omenie
 În pomelnic pe vecie.
 Acum Marcule cu fală
 Dute la Șomcuta eară,
 Acolo unde se frige
 Porumbela pe cărlige
 Apoi friptă la frigare
 Să picură ca unsoare

Pe scrijaua de spuzariu
 Cum spune Doctor Amnariu,
 Nu știu drept spune ori ba
 Dar zîcala e așa.
 Pe aici ai mai jucat
 Pe câțiva ai scârmânat,
 Mergi acum la primărie
 O chiamă sub ciur să vie.
 Ea e blândă răbdătoare
 O poți unge cu unsoare
 De porc ori de liliac
 Crocodil, ariciu ori drac.
 Mai ântăie pe birău
 Să nu-l învârtești prea rău,
 E tinăr nalt în picioare
 Cât un brăduleț de mare.
 El o om de omenie
 Din paragrafi nu mult știe,
 Nici nu face holcă multă
 Cine ce-i spune ascultă.
 De nu poate împăca
 Ori la alt for îndruma
 Și trebuie judecată
 Vine „finanțul“ îndată
 Pentru două-trei ciocane
 Ai ispravă Chir-Ioane,
 Pentru trei sticle de bere
 Judecata mere-pere,
 Pentru o glaje de vin
 Ai o ispravă deplin,
 Ear de nu plătești nimică
 Nici un ciocan de horincă
 Ești un bătucit și mut
 Pâra poate o-ai pierdut.

„Priculiciu“ treaz nu vor-
 [bește
 Tot se șuşcă se gândeste
 Ca și Marcul mormăiește
 Și puține isprăvește,
 Iese afară mintenaș
 Sloboade un ciocănaș
 După care-ndatăi gata
 Cum l'ai lovi cu lopata,
 Tot la ciorobor și sfadă
 Nu mai gată din besadă.
 Mulți oameni îi spun în față
 Fără cea mai mică greață
 Că sunt de el înșelați
 Și cu gologanii dați
 La rubrică ne băgați.
 El acestea le ascultă
 Și face urechia șută...
 Kisbirăul Véber Náczi
 Mai isteț ca mulți ca alții
 Din henteș și cărnățar
 Tot odată și crîșmar
 L'au pus groful „sub-
 [primar“.
 Numele lui îl arată
 Că n'au fost Ungur vr'odată
 Cum groful au motivat
 Atunci când l'au rădicat,
 Noi știm bine că l'au pus
 Pentru servițul adus
 Când ca corteș a lucrat
 La ales de deputat,
 Iánosuk „közgyám“ el face
 Merge-n slujbă cândui place

Lucrurile orfanale
 Pentru el sunt cale-vale.
 Acum puile se treci
 Pe sub ciur cei trei berbeci
 Senatorii grofului
 Corteși deputatului,
 Carii groful iau ales
 Măzărice din oves
 Lângă birău și notar
 A cincea roată la car.
 Precum vezi isprava toată
 „Priculiciu-Financz“ o poartă
 Ovreiul notar Barna
 Are și el ce lucra
 Uiișagul redactează
 Chioreni luminează
 Cu știri proaspete plăcute
 De trei săptămâni trecute,
 Că la Nana din stupină
 I s'a furat o găină.
 Sau poate s'au întâmplat
 Un țigău flămând ori beat.
 Totuși la public îi place
 Și zice că bine face
 Ispravă fie nu fie
 Numai plata să se știe.
 „Zálogoláșul“ se duce
 Acela-i la „financz“ dulce
 Când poate și el umbla
 Pe la căsi a colinda
 Și poate vinde cozlinul
 Perina, purcelul-fânul
 Atunci are mintenaș
 Aldămaș végrehajtás.

Așa isprăvuri în toate
 Cât mai bine nu se poate
 Mut și orb cine nu vede
 Că trăim viață verde.
 Se cumpără la comună
 Tăurenci de faită bună
 Pentru vaci și boboliță
 Fac fonduri sunt cu credință
 Așa că pe urmă nui
 Nici taur nici fondul lui.
 Avem harnic magistrat
 Doară Șomcuta nui sat
 Zău nu că-i comună mare
 La aruncuri și la dare.
 Nu-i vorbă că poți ori ba
 „Pót-adó“ musaiu a da
 Să svadă cei din afară
 Că suntem o capitală.
 Ear când cauți la rânduială
 Nici nu vezi mai rea tocmeală,
 Țintirime desgrădite
 De ocol la porci și vite
 Ulițe neregulate
 Mai slab ca la alte sate.
 „Község-Haza“ e palat
 Precum și școala de stat
 Zidite cu multe mii
 Luat din takarii,
 Datorii din an în an
 Să urcă tot mai pogan.
 Pruncii ce vor să se nască
 Aveavor tot se plătească.
 Greutatea nu slăbește
 Muncitorul sărăcește

În inima nimăru	Acum Mărcuț să stai drept
Nu pătrunde glasul lui.	Ca un filosof deștept
Rezoarele de pământ	Și în numărul ce vine
Îngreunates cumplit	Caută să joci și mai bine!
Un sfârșit bun nu se poate	
La amăritele gloate.	

Mediaș, 9 Iunie 1870.

Amice!

Epistola ta adresată la Sibiiu m'a aflat în Mediaș, unde mi-am deschis cancelăria advocațială.

Ce e drept, eu despre asta nu ți-am scris, dar mă mir cum n'ai aflat.

Nu eră posibil să urmez învitatii, și să particip la ospățul căsătorii tale. Scuză-mă, și primește-mi gratularea: Să fie într'un ceas bun!

Până acum nici de numele nevestei tale n'am auzit.

Înformându-mă am aflat, că e urâtă potop, dar are până-ntr'un pătrar de majă aur netopit. Apoi frate: Cel-ce însurându-se ia un pătrar de majă aur netopit zestre, ala față de fazonul nevestei ușor poate închide amândoi ochii. Eu în locul tău, în fața nevestei, nici nu i-aș mai deschide.

Tu frumos, nevasta urâtă. Atâta rău! Oare estre-mele nu se ating?

De una păzește-te. Dacă după scriptură bărbatul cu nevasta fac un trup ș'un suflet, ai grija să nu fi tu trupul, și nevasta sufletul, că-ți abzic prietenia.

Te salut

Calicul.*

* Eu port acest nume decând studiam drepturile.

Chuituri d'ale țărenilor la joc.

Ști tu lele ce ți-am spus
 La cules de cucuruz,
 Să-ți faci iie de colie
 Să-mi fi dragă numai mie;
 Tu ți-ai făcut de fuior
 Să fi dragă tuturor!

Luați sama măi feciori
 Cari umblați prin șazători,
 Și vă uitați printre fete;
 Care mănăcă castravete,
 Toamna sigur va să fete!

Aşa-mi zise două fete :
 Însoarâte măi băiete,
 Nu te fă viţal mânzat
 Să umbli noaptea prin sat
 La neveste cu bărbat!

* * *

Fata popii dela noi
 Are zestre şase boi;
 Dinnainte lipsăsc doi
 La mijloc nu sunt deloc
 La proţap acum se fac!

* * *

Draga badei copiliţă
 Astă vară sugeai tătă
 Ş'acum dai badei guriţă,
 Guriţa şi buzele
 Ochii şi sprâncenele!

* * *

Lele până ce eşti fată
 Lasă uşa descuiată
 Să mai vin noaptea vr'odată
 Să te văd cum eşti culcată,
 Cu faţa cătră părete
 Cu gura friptă de sete!

* * *

Haidaţi feciori la iubit
 Că fetele s'au lesnit;
 Părechia de fete mari
 Costă numai trei cruceri,

Părechia de coconiţe
 O capeţi cu trei groşiţe!

* * *

Ducem'aş cu mândra-n lume
 Nu-i popă să ne cunune;
 Singur unul la Piteşti
 Te cunună cât sosăşti!

* * *

Cătănireaş cătăni
 La compania mândri
 De-ar fi căprarul de fete
 Căpitanul de neveste!

* * *

De mult mândro mă gândesc
 Ca să mă călugăresc;
 M'oi călugări pe dracul
 Că fetele îmi sparg capul!

* * *

Mândra mea s'a lăudat
 Că-i frumoasă şi şti coasă;
 P'unde mândra bagă acul
 Poate scoate un bou capul!

* * *

Mândra mea e fată mare
 Dar numai o iie are;
 Când şi-o spală în căldare
 Şi şi-o uscă pe butuc
 Latră câinii ca la lup!

Ui leliță ochii tei	Dragu-mi bădița înnalt
Cum samână cu ai mei;	Că sărută desmerdat
Dar cum drac n'or sămâna	Și se pleacă de ești mică
Când ni una grădina!	Și în brațe te ridică!

* * *

* * *

Mândro ochișorii tei
Când îi sui, când îi cobori
Din picioare mă obori!

* * *

Așa zice mândra mea
Că nu-i gură ca la ea,
Dară este la mai multe
Numai eu nu mă pot duce!

Vai lele frumoasă ești
Colea când te rumenești.
Iar când ești nerumenită
Ești ca dracul de urâtă!

* * *

* * *

Așa zice popa nost
Să nu mergi la fete-n post;
Preoteasa zice așa
Vino tu la fata mea!

Toader :

Te-am iubit Florico tare,
Și dragostea-i lucru mare!
Acum plec, mă duc departe
În țări din streinătate.
Ce să-ți las eu ții Florică,
Dragostea mea amărâtă?

Florica :

Nu! Asigureazăți viața,
Și-mi cinstește mii polița!

Urzică Scandalografescu.

Cum se schimbă timpurile Doamne, și oamenii prin timpuri.

Mai demult antialcoholist se numea acela, care nu putea suferi lângă sine beuturi spirituoase fără să le dea drumul pe gât la vale.

Azi antialcoholist se numește acela, care intră în reuniunea Guttemplărilor, și sub jurământ se leagă, că nu va bea spirituoase, adecă vin, rum, rachiu, bere etc. ci numai apă. Va să zică se spală cu apă, în apă se scaldă, și apă bea.

Curios lucru!

Sfânta scriptură învață, că Dumnezeu toate câte a făcut, cu înțelepciune le-a făcut.

Nu mai încape deci nici o îndoială, că Dumnezeu tot cu înțelepciune a făcut vinul, rumul, rachiul, berea etc. în folosul oamenilor, nu al porcilor. Oamenii au

simplu datorința să nu bea atâtea beuturi spirituoase până ce devin porci.

Semnificător e, că antialcoholismul e o invențiune germână. Germani, cari în tineretele lor atâtea spirituoase au beut până ce li s'a făcut greață, și nemai potând bea au inventat antialcoholismul, și au început al proroci ca dogmă pentru lungirea vieții.

Care va să zică tot dogma vulpei, care și-a rupt coada-n rug, și apoi a dat celorlalte vulpi sfatul, să-și rupă și ele coadele dacă vreau să se bucure d'o viață lungă.

Caracteristic e, că chiar Germanii, ai căror strămoși toate adunările lor naționale le țineau după ce se îmbătau.

Vechii Germani numai în stadiul beții ajungeau la convingerea, că au patrie și opiniune publică.

Așa ne spune Salust!

Și vechii Germani beau vinul din vase atât de mari, încât doi antialcoholiști de azi n'ar fi în stare să le ducă la gură.

De aceea antialcoholismul cultivat de Germanii de azi e semnul învederat al decădinței lor naționale.

Neamțul legat prin jurământ să nu mai bea vin, rum, rachiu, bere etc. ci numai sirup cu apă de ploae, nu va mai avea cunoștință de patrie și opiniune publică, nu va mai iubi, nu va mai cânta.

Neamțul, dacă nu-i catolic, care nu ține la învățătura lui Luther: „*Wer nicht liebt Wein, Weib und Gesang, bleibt ein Narr sein Leben lang*“, sau pe românește: „*Celce nu bea vin, nu iubește nici nu cântă, acela prost în groapă intră*“, poate plecă d'adreptul cătră casa nebunilor sau la balamuc!

Cei-ce în congrese antialcoholiste, fie Germani ori alt neam de oameni proști, predică dogma beuturii de apă ca mijloc al prelungirii vieții omenești, să fie fericiți!

Dumnezeu să-i ție ca nici să nu miște!

Eu, de și-s gr.-or., cred în învățătura lui Luther, beau vin, iubesc și cânt până când Sfântului Haralampie îi place să mă asculte!

Mai cred în învățătura bătrânului Boeșan din Mediaș, care zice: „*Bea tot ce Dumnezeu a lăsat ca oamenii să bea, dar îngrijește să nu te îmbeți!*”

Bătrânul Boeșan din Mediaș decând erà de zece ani a început a bea spirituoase. Azi e de 102 ani, și neconteniți bea, dar nu se îmbată.

În etatea de 102 ani se urcă fără ajutor pe cal. Călătorește fără șea la moșia sa din câmp. Calul lui, ca și al popii Suciu, stă nelegat la cârciumă, în care stăpânuso bea.

Poftească Dr. Siegmund, primul antialcoholist dogmatic în țara sásască din Transilvania, și totodată conlocuitor alui Boeșan, și-l întrebe, cum a ajuns bind în toate zilele spirituoase la etatea de 102 ani?

Așa stând lucrul, să punem cazul, că beutura de spirituoase scurtează viața omenească, și beutura de apă o lungeste, eu totuși mai bucuros beau 50 de ani vin decât 80 de ani apă!

Un antialcoholist.

Dacă mai trăiesc pân' mâne
 Asta n'o știu măi vecine;
 Dar dacă mâne sum viu
 De nou mă-mbăt de rachiu!

Cocoana Gurădulce.

Câț, că tu n'ai fost la balul festiv al Astrei!

Balul festiv, s'au târgul de fete al Astrei a fost bine cercetat.

Marfă de vânzare s'a adunat multă.

Cumpărători, câți peri în palmă. Câț!

La târgurile de fete dela Găina, fetele trec ca pânea caldă, la cel festiv al Astrei negoțul în articoli de taina a șaselea cu desăvârșire a stagnat. Câț!

Oare starea de „ex-lex“, ce azi domnește în Ungaria, să poarte vina la stagnarea negoțului de fete în târgul festiv al Astrei? Câț!

Nu-mi vine să cred!

Cauza — așa să zice — zace în faptul, că târgul festiv de fete al Astrei ar fi fost cercetat numai de absolvente d'ale internatului din vecinătatea Muzeului național crescute pentru o generațiune de bărbați, de cari noi n'avem. Cât!

Și eu cred, că așa e!

La noi edificiul creșterii fetelor în internatul Astrei s'a început dela coperiș. De fundamentul național al edificiului nime nu s'a îngrijit. Cât!

Principiul fundamental al creșterii fetelor în internatul Astrei a fost și e azi: „Moischel moch dich groiss“!

Directoara internatului, o ființă lipsită de creștere națională românească, cu științe pedagogice tot atât de extinse cât și ale mocanului despre șofran, vorbește mai multe limbi, dar toate în cea germână. Învățați limbi streine, nemțește, franțozeste, englezește etc., învățați muzică, pictură, tenis etc. zice directoara internatelor, că-n acestea stă cultura modernă. A croi haine, a coase, a împleți ciorapi, a cârpi haine rupte etc. ori-care servitoare știe — este nu-s de poziția, ce voi sunteți chie-mate să ocupați în viață. Cât!

Și când directoara dă atari învățături fetelor din internat, aceste aprobând își petrec asemenea publicului din circus când clovnii, s'au comedianții de târg vin la rând. Cât!

După fete estmod crescute însurătăii nu fac bale la gură, și așa să explică faptul, că la târgul festiv al Astrei nici o fată nu s'a vândut. Cât!

Marfa bună d'acasă se vinde, nu în târg!

Acum, slavă Domnului, temelia pentru producerea de marfa bună s'a pus. Cocoana Cosma a înființat o școală în formă și scriptură pentru creșterea de gospodine. Absolventele acestei școli, ajungând etatea de 70

de ani, vor avea mare căutare pentru posturi de prescurărite. Câț!

Balul festiv al Astrei, ca toate câte sub patronatul superpus al cocoanei Cosma s'au aranjat în Sibiiu, se poate numi examenul de maturitate al desnaționalizării. Costum național n'am văzut. Jocurile au fost streine. Cel românesc s'a jucat cum ovreii cu picioare strâmbe joacă ceardașul. Câț!

După depărtarea publicului dela bal s'au aflat în sala balului:

1. Credința cătră bărbat a unei neveste, învăluită în mânușa dela mâna dreaptă a unui locotenente dela tunari.

2. Dorul d'a să mărita al unei fete, pachetat în „Cronica Sibiului“ Nr. 1.

3. Un inel, s'au mai corect zis, o verigă de cununie — după mărime — dela un bărbat, într'o cuvertă de epistolă cu inscripția: Aflătorul primește și nevasta aparținătoare.

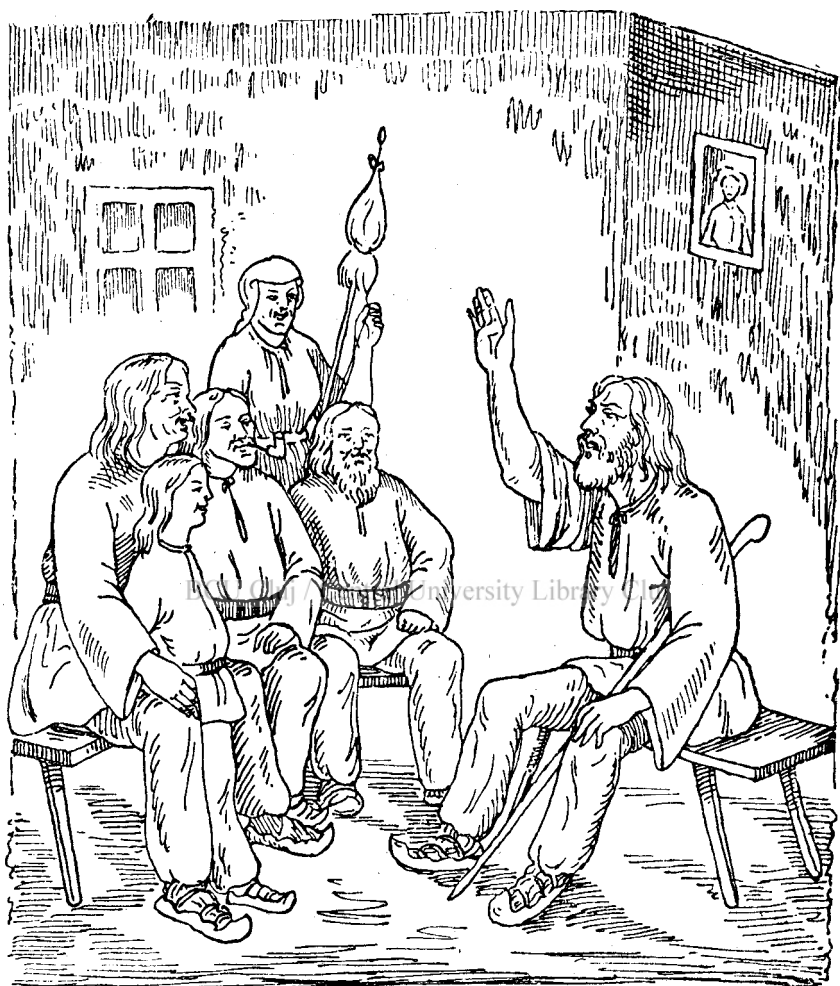
4. O garnitură completă de dinți falsi, probabil ai unei gardedame, care văzând atâta tineri voinici și frumoși la bal, a voit să muște și ea odată, și i-a căzut dentură.

5. O mărgea de chichlibar, care, judecată după formă, a făcut serviții sfinte la mătănii, dar nu multe, că eră aproape nouă etc.

Mițuluc!

Stan Pătitul.

Popa Verdeț — fie-i țărâna ușoară — eră unul din cei mai frumoși bărbați.

Ca să ajungă popă-n sat a fost silit să-și iee pe cea mai urâtă, dar totodată și cea mai bogată fată de nevastă.

Odată venind dela afaceri acasă, popa Verdeț află preoteasa cosind.

— Ce coși preoteaso?

— Niște perdele la ferești, ca vecinul de preste uliță să nu mă vadă când mă desbrac și îmbrac!

— Mai bine deșchide tu fereștile, că atunci vecinul însuși își pune perdele la ferești, ca să nu te mai vadă!

Scântei și cenușă din filosofia lui Dr. Amnar.

Solomon c'o 100 de neveste a rămas tot înțelept.

Așa eră în vechime.

Azi una dacă-ți iei, care după modă 'și schimbă și dragostea, mâne poți plecà la balamuc!

Publicațiune.

Mai multe obiecte expuse pentru festivitățile Aștrei în Muzeul național cu necredință și-au părăsit locul înaintea de închiderea expoziției.

Unde se află acele obiecte, asta singur anumiții cercetători ai expoziției o știu.

Acei cercetători, ca să-și poată primi diplomele de laudă meritată, sunt rogați a îndruma obiectele rătăcite la locul ocupat în expoziție.

Dirrecția expoziției naționale.

Noutăți lunatice.

Feciorul popii din Voila, câștigând la suprema instanță a Balamucului procesul comunei Veștem contra Șeptelor Județe, privitor la pășunea de munte, Veștemenii i-au aranjat în 8 August o serenadă cu 400 coroane — pardon — 400 făclii.

Unamiedouăsute vaci cu optsute vițai au cântat prim: „*Mărire ție celui-ce pentru hrana noastră de toate zilele ai fost trimis*“!

Una mie de boi au ținut isonul!

Procurorul însărcinat cu ținerea cuvântării festive — durere — a sosit numai a doua zi în comună.

Gosta calicului

D-lui Audax în B.: Materia asta o-am și cam pisato eu. Las să mai hodinească. Abonenții mei, din diferite pături sociale compuși, cer să-i mulțămesc amăsurat preceperii și gustului lor variat.

D-lui V. P.: Nu-i așa!

Spre orientare.

Am așteptat până la momentul, în care și îndelung așteptarea Calicului se rupe pe unde-i așa mai subțire. Acum toate restanțele de abonament trebuiesc plătite.

Administrația Calicului.